

opusdei.org

Šventojo Tėvo Pranciškaus belaukiant

Siūlome apmąstymui kelias
Popiežiaus Pranciškaus mintis
apie viltį.

2018-09-21

„Viltis niekuomet nenuvilia.
Optimizmas nuvilia, o viltis - ne!
Mums ypač jos reikia šiais laikais, kai
atrodo tamsu, kai jaučiamės sutrikę
mus supančio blogio ir smurto
akivaizdoje, matydami daugelio
mūsų brolių skausmą. Mums reikia

vilties! Jaučiamės sutrikę ir netekę drąsos, nes esame bejėgiai ir mums atrodo, kad tamsa niekuomet nesibaigs.“

„Tačiau turime neleisti, kad viltis mus paliktų, nes Dievas su savo meile žengia drauge su mumis.

„Viliuosi, nes Dievas yra šalia“, mes visi tai galime pasakyti. Kiekvienas iš mūsų galime ištarti: „Aš viliuosi, aš turiu viltį, nes Dievas keliauja su manimi.“ Jis eina ir laiko mano ranką. Dievas nepalieka mūsų vienu. Viešpats Jėzus nugalėjo blogį ir atvėrė mums gyvenimo kelią.“

“Vilties nepažįsta tas, kas užsisklendžia pasitenkinime savimi, kas jaučiasi, kad jo gyvenimas sutvarkytas. Priešingai, viltį turi tie, kurie kasdien išgyvena bandymus, netikrumą ir savo silpnybę. Ties mūsų broliai duoda mums gražiausius, stipriausius liudijimus, nes jie išlieka pasitikėdami

Viešpačiu, žinodami, kad virš liūdesio, suspaudimo ir mirties neišvengiamybės paskutinis žodis priklauso Jam, ir tai bus gailestingumo, gyvybės ir ramybės žodis.“

“Štai kodėl krikščioniškoji viltis yra tvirta, štai kodėl ji nenuvilia. Ji niekuomet nenuvilia. Viltis neapgauna! Ji nėra grindžiama tuo, ką galime nuveikti arba kuo galime būti, netgi ne tuo, kuo galime tikėti. Jos pagrindas, krikščioniškosios vilties pagrindas yra ištikimiausias ir tikriausias dalykas, koks tik gali būti, - tai meilė, kurią kiekvienam iš mūsų puoselėja Dievas. Lengva pasakyti: Dievas mus myli. Visi taip sakome. Tačiau truputį susimąstykite, ar kiekvienas įstengia pasakyti: esu tikras, kad Dievas mane myli? Nėra labai lengva tai pasakyti. Tačiau tai tiesa. Gera pratyba yra kartoti sau: Dievas mane myli.“

“Tai mūsų vilties turinys. Krikščionis gyvena ne už pasaulio ribų, jis gali atpažinti savo gyvenime ir aplinkoje blogio ir egoizmo ženklus. Jis solidarūs su kenčiančiais, verkiančiais, nustumtais į pakraščius, nugrimzdusiais liūdesyje... Tačiau tuo pat metu krikščionis išmoko visa tai perskaityti Velykų akimis, prisikėlusio Kristaus akimis.“

(Iš knygos „Džiaukitės viltyje“).